

Много е важно учениците, невладеещи български език, да имат социална изява. Наученото в уроците по музика, направеното в уроците по изобразително изкуство, научените стихове, драматизирани приказки трябва да се използват в подготвяните тържества и литературно-музикални програми. Така децата се ангажират и тяхната дейност е мотивирана. Всичко това се прави с определена цел – да се покажат способностите на децата пред родителите.

10. ИГРОВИЯТ ПОХВАТ ПРИ ОВЛАДЯВАНЕТО НА ЕЗИКА

Игрите и игровите похвати са важен фактор и много подходящи за децата, невладеещи български език. Могат да се прилагат в различни ситуации. Някои са предназначени за развитието на устната реч, други за оживяване на работата над абстрактния материал, който често е скучен за децата от тази възраст (напр. деленето на думите на срички). Трети подготвят децата за овладяване механизма на четене.

Като имахме предвид различията в езиковата подготовка, с които децата постъпват в училище, разработихме система от разнообразни игри, които подпомагат работата с децата, неговорещи български език. Една от най-новите тенденции е обучението по български език да се обвърже със социокултурните характеристики на подрастващите. Известно е, че развитието на езиковата и комуникативната компетентност зависи от социокултурната среда. Полагат се специални грижи за децата, които не са успели да овладеят говоримо официалния език. Прилагат се някои нетрадиционни форми на организация на обучение.

Игрите, които се предлагат на децата билингви в периода на ограмотяване, могат да бъдат обединени в две групи:

I група – игри, подпомагащи развитието на устната свързана реч.

II група – игри, подготвящи усвояването на четивната техника.

Задачите на I група са: